mulle, ma palun: Kui suur on Teie warandus, s. o. mis Teie wõite mu tütrele pakkuda ja kellest tahate elada?''

Kosilane: ,,Teie tütrele pakun — isi ennast ja elada loodan — Teie enesest!''

Kange kasupüüdmine. Kohtu härra: ,,Aga see ei lähä ju korda, armas Jisak; see hea mees on Teid weest wälja kiskudes uppumise surmast peasnud ja nüüd tahate poole sest aupalgast enesele, mis tema on saanud!''

Juut: ,,Mis ep olep õige? Olen ma aitanud teda, et teenib natuke, siis tahab mu kaa, et peab ta andma mulle poole omast kasust! Waih, kus jäeb siis muidu minu rewehh?''

Laiskuse wabandus. ,,Töeste, inimesed on ülekohtused,'' rääkis üks laisk isieneses. ,,Ikka naad karjuwad, ma wedeleda aina ja raiskada kallist aega. M'ul on päew otsa töö küllalt — enne lõunat teen plaani, kuidas ennast kõige mõnusamalt wõlapärijate eest saaks kõrwal hoida ja terwe pärast lõunat on m'ul jälle suur mure, järäl mõtelda, kelle juure uuest wõiks laenama minna, et teine päew elamist oleks! Kas see põle waewaline töö küllalt?''

Ekstitus. ,,Mis Teie teeksite, kui Teile üsna kogematta 10,000 rubla näppu juhtuksid?''



,,Ma teeks, et ma nii pea kui wõimalik saaksin Wõeramaale põgeneda!''

Hea troost. Ema: ,,Hans, oled kaa oma õppimisi homseks walmis õppinud?''

Hans: ,,Ei, weel mitte!''

Ema: ,,Aga millas sa siis õpid? Juba õhtu käes ja kui sa ühtepuhku nii hooletu oled, nihkud ikka enam alla poole.''

Hans: ,,Seda põle karta — ma olen juba wiimane.''

Ema maenitsus pojale, kes wangihoones kinni oli: ,,Katsu, et sa õige aunsaste ennast ülespead, et naad sind siis seda kauem siin sallìwad!''

Ühesugune ammet. Üks rändaja kaupmees sai maanteel teise kätte ja hüüdis: ,,Kuule ae, mis kaup s'ul on peal?''

Teine: ,,Kõikfugu arstimise rohtu!''

Esimene: ,,Siis sõida sa peale eel; ma müün haua kiwisid!''

Jälle ekstitus. Keegi oli kukkudes häda saanud ja kui nüüd arst küsis: ,,Olete selgroo ligidal kahju saanud?''

,,Ei, see oli wana turu kaelas,'' ütles teine tõsiselt.

Eesti-ma rahwa Kalender 1886, lk. 33